

РЕШЕНИЕ

№ 2760

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **963** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на „ФЛЕШ С” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Ю. А. чрез пълномощник адв. М. срещу решение № 4229/09.11.2022 г., постановено по НАХД № 20221110207161/2022 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено и аказателно постановление № 21/22.02.2022 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. (РИОСВ). Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на закона и явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63 от ЗАНН. Обосновават се съображения, че въззивният съд не е обсъдил наведените в жалбата доводи за допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, както и нарушения на материалния закон, а именно: липса на компетентност на актосъставителя, нарушение на чл. 34, ал 3 от ЗАНН, съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя, в нарушение на чл. 40, ал. 1 и а. 2 от ЗАНН, нарушение на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В условията на алтернативност, счита че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Изтъква се

нарушение на принципа за пропорционалност при определяне размера на наказанието. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново по съществува на правния спор с отмяна на наказателното постановление. Претендират се разности за две инстанции.

Ответникът директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 21/22.02.2022 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. (РИОСВ), с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 34е, т. 4, пр. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ) на „Флеш С“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 3 от Наредба № 7/21.10.2003 г. за норми и допустими емисии на летливи органични съединения, изпускани в околната среда, главно в атмосферния въздух в резултат на употребата на разтворители в определени инсталации (по-долу Наредбата) във връзка с чл. 34е, т. 4, пр. 1 от ЗЧАВ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 15.06.2021 г. при извършена проверка в деловодната система на РИОСВ е констатирано, че „Флеш С“ ЕООД в качеството си на оператор на инсталация за химическо чистене не е представило в определения в чл. 20, ал. 3 от Наредба № 7 за норми за допустими емисии на летливи органични съединения, изпускани в околната среда, главно в атмосферния въздух в резултат на употребата на разтворители в определени инсталации срок (до 31 март на текущата година) план за управление на разтворителите за 2020 г. на хартиен и електронен носител. Изпратена е покана за явяване на представител на дружеството за съставяне на АУАН. На 25.08.2021 г. е съставен АУАН за извършено нарушение на чл. 20, ал. 3 от Наредбата. Актът е връчен на управителя на търговското дружество.

Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 34е, т. 4, пр. 1 от ЗЧАВ, на „Флеш С“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 3 от Наредба № 7/21.10.2003 г. във връзка с чл. 34е, т. 4, пр. 1 от ЗЧАВ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните, правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че

установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е неправилно.

Споделят се изводите на въззивна инстанция относно компетентността на издателя на наказателното постановление. Съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 3 от ЗЧАВ наказателните постановления се издават от съответния министър (в случая министъра на околната среда и водите) или оправомощени от него длъжностни лица, съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. По делото е приложена Заповед РД-8/10.01.2011 г., от която е видно, че министърът на околната среда и водите е оправомощил директора на РИОСВ да издава наказателни постановления за установени нарушения на ЗЧАВ. В този смисъл, директорът на РИОСВ е надлежно оправомощен от министъра на околната среда и водите да издава наказателни постановления, поради което възраженията в тази насока, обективирани в жалбата, са неоснователни.

Правилни са и изводите, че обжалваното наказателно постановление е издадено при спазване на процесуалните изисквания за задължително съдържание по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Изчерпателно, точно и ясно е направено описание на нарушението, мястото и датата на неговото издаване, както и е посочена законовата разпоредба, която е нарушена, напълно съответствената на описанието.

Относно възражението на дружеството за неспазен преклузивен срок по чл. 34 от ЗАНН, то настоящият съдебен състав намира същото за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. В случая АУАН е съставен на 25.08.2021 г., а наказателното постановление е издадено на 22.02.2022 г.

Съгласно сочената за нарушена разпоредба на чл. 20, ал. 3 от Наредба № 7 от 21.10.2003 г., Планове за управление на разтворителите обхващат предходната календарна година и се представят ежегодно пред РИОСВ на хартиен и електронен носител не по-късно от 31 март на текущата година. По делото е безспорно установено, че в срок до 31.03.2021 г. дружеството не е представило в РИОСВ-С. план за управление на разтворителите за 2020 г. Такъв е представен едва на 30.08.2021 г., след извършване на проверка и поканване на представител на дружеството за съставяне на АУАН. Като не е подало в срок план за управление на разтворителите за 2020 г. дружеството е осъществило състава на административно нарушение по чл. 20, ал. 3 от Наредба № 7 от 21.10.2003 г.

Правилно е индивидуализиран и размерът на наложената имуществена санкция, а именно 15 000 лева, съобразно разпоредбата на чл. 34е, т. 4, пр. 1 от ЗЧАВ. Доколкото санкцията е предвидена в абсолютен размер, е безпредметно обсъждането на наличните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства по смисъла на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Основателен е обаче доводът, изложен в касационната жалба за наличието на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно посочената разпоредба, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му

бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва проверката за законосъобразност при приложението на чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното, решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона /Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК/.

В случая хипотезата на чл. 28 от ЗАНН е осъществена. При тълкуването на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание. Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл.28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното, поради което и неприложимостта на чл.28 от ЗАНН не може да се аргументира априори със значимостта на защитените със ЗЧАВ обществени отношения, без да се отчита конкретиката на случая, типичната за този вид нарушения обществена опасност, както и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Именно степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, но като неразкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително, на което сочат правнозначимите и установени по делото факти. Продължителността на забавата при изпълнението на обвързаното със срок задължение, не е единственият критерий за степента на укоримост на противоправното поведение. Това, че нарушението е формално /на просто извършване/, не означава, че липсата на несъставомерни вредоносни последици не следва да се отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство и да се прецени значимостта му за постигане целите на административнонаказателното производство, при спазване на принципа за пропорционалност между деянието, последиците от него и предвидената санкция- наказанието да бъде съответно на нарушението, и да постига целите му. В случая липсват обективни данни за настъпили несъставомерни общественоопасни последици от извършеното формално нарушение, както и за това касаторът да е наказван с влезли в сила наказателни постановления за нарушения от същия или друг вид по ЗЧАВ. Задължението е изпълнено с изпращане на писмо с вх. №16607/30.08.2021 г.

От друга страна наложеното наказание е явно несправедливо.

Принципът на съразмерност/пропорционалност на санкциите представлява общ принцип на правото на Европейския съюз, предвиден в чл. 49, § 3 от Хартата на основните права на ЕС, а в по-общ смисъл - в чл. 5 от Договора за ЕС. Този принцип е част от ценностите на правото на ЕС и е въведен в българското законодателство в чл. 6 от АПК, като в областта на административното наказване следва да бъде преценен през призмата на чл. 28 ЗАНН. В практиката си СЕС подчертава, че принципът на пропорционалност е задължителен за държавите - членки, както относно определянето на състава на нарушението, така и относно тежестта на санкциите, а също и относно „елементите, които могат да бъдат отчитани при определянето на глобата" /решение от 19 октомври 2016 г., EL EM 2001, C-501/14, EU:C:2016:777, т.

41, решение от 22 март 2017 г. по обединени дела С-497/15 и С-498/15, Euro T., т. 43/. „Строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказваните с тях нарушения“, като същевременно се съблюдава основния принцип на пропорционалност /решение от 19 октомври 2016 г., EL EM -2001, С 501/14, EU:С:2016:777, т. 40 и решение по обединени дела С-497/15 и С-498/15, т. 42/. Принципът на пропорционалност е относим на общо основание и към формалните нарушения, извършени чрез действие или бездействие. Според вътрешното убеждение на съдебния състав на база установените по делото факти, съсредоточаването на усилията на РИОСВ върху наказването на формални нарушения, свързани с пропуснат срок при липса на значителна забава, при изпълнение на задължението и на изложени от административнонаказващия орган аргументи, че непредвидените обстоятелства, водещи до неизпълнение на задължение, не освобождават от административно-наказателна отговорност, преценен спрямо конкретиката на случая, характеризираща се с наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства, противоречи на целите на административното наказване-чл.12 ЗАНН и на целите на ЗЧАВ.

По горните съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, тъй като в случая е налице маловажен случай на административно нарушение.

С оглед изложеното настоящата инстанция намира, че следва да намери приложение разпоредбата на чл. 222 ал.1 във връзка с чл. 221, ал.2 от АПК във връзка чл. 63, ал. 4 във връзка с чл. 63, ал. 2, т.2 от ЗАНН, като въззивното решение бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което да се отмени оспореното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на делото въз основа на направеното искане и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН на касатора следва да бъдат присъдени направените разноски по списък - заплатеният адвокатски хонорар за двете съдебни инстанции, в общ размер на 2592 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 във връзка с чл. 221, ал. 2 АПК във връзка чл.63в, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4229/09.11.2022 г., постановено по НАХД №20221110207161/2022 г. по описа на Софийския районен съд и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21/22.02.2022 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 34е, т. 4, пр. 1 от ЗЧАВ на „Флеш С“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 3 от Наредба № 7/21.10.2003 г. за норми и допустими емисии на летливи органични съединения, изпускани в околната среда, главно в атмосферния въздух в резултат на употребата на разтворители в

определени инсталации във връзка с чл. 34е, т. 4, пр. 1 от ЗЧАВ.

На основание чл. 63, ал. 4 във връзка с ал. 2, т. 2 от ЗАНН, поради „маловажност“ на нарушението, ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя „ФЛЕШ С“ ЕООД,[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите - С. да заплати на „ФЛЕШ С“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски за двете съдебни инстанции, в размер общо на 2592 /две хиляди петстотин деветдесет и два/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.